

Tour de la Guadeloupe aneb jak jsem si málem zkazil dovolenou...

Tak mám za sebou pěkný exotický zájezd a závod – Guadeloupe, francouzský ostrov v Karibiku (Malé Antily) ve tvaru motýla s jedním větším a jedním menším křídlem. My jsme se pohybovali na tom větším křídle, méně dotčeném civilizací než to druhé. Vyrazil jsem tam s 30-člennou francouzskou výpravou, která obsahovala i několik belgičanů a švýcarů a moji ženu. Mimochodem, finančně to bylo asi za polovinu než bych to pořídil s jakoukoliv českou cestovní kancelář! Před závodem jsme měli celý týden na aklimatizaci a turistiku. V předvečer hlavního závodu jsme ještě všichni povinně absolvovali místní závod na 5km.

Start závodu pak byl v sobotu 28.11. 2008 ve 14 hodin ve městě Lamentin ležícím v jediné průmyslové oblasti ostrova. Vedro bylo téměř tropické, volil jsem proto velmi pomalý začátek a společně s „babčou“ Noel Landru jsme uzavírali startovní pole. Aspoň mně taky vyvedla z té průmyslové oblasti, přece jenom francouzka se francouzsky lépe domluví. Oni sice na každé křižovatce byli nějakí regulovčící, ale měl jsem dojem, že si chtějí spíš popovídat, než aby stručně a jasně (pro mě) řekli doleva, doprava nebo rovně. Někde po 15. km už na nás čekala doprovodná vozidla, a tam jsem svoji průvodkyni negalantně opustil a trochu zrychlil krok.

První část závodu měřila 105,9 km a vedla kolem cca tří čtvrtin ostrova po neuvěřitelně kopcovité trati, někde mezi 60-70km na nás čekalo dokonce desetikilometrové stoupání, a na vrcholu jsem pak poprvé a naposled zastavil na převléknutí a krátký odpočinek. To už se naštěstí šlo potmě, takže vedro už nebylo tak vysilující. Noc tady trvala plných 12 hodin, což bylo na chůzi docela příjemné, ale mělo to i svoji stinnou stránku – jediným osvětlením mi bylo doprovodné vozidlo, které ovšem v noci trochu stávkovalo, takže jsem šel některé úseky úplně potmě. Ale do svodidel jsem narazil pouze jednou... Horší to bylo s povrchem silnic (asi jako u nás po zimě...), občas jsem pěkně balancoval, když jsem šlápl do ... ne, do toho ne, ale do díry, a zejména při prudkých klesáních jsem už začal pociťovat rostoucí puchýře na obou chodidlech. Přesto jsem těch 105,9km do cílového města Bouillante ušel za 15:54hod, což znamenalo, že 100km muselo být těsně pod 15 hodin, a tak rychle jsem ještě nikdy nešel! A v takovém terénu! Jak se mi vyplatil ten pomalý začátek, a také to, že jsem šel s jen s jedinou krátkou přestávkou!

V Bouillante se pak pokračovalo na 2km okruhu jehož část s velmi rozbitým povrchem nebyla

dostatečně osvětlená, takže jsem se rozhodl, že počkám až na denní světlo. V klidu jsem posnídal, pak jsem si nechal ošetřit puchýře, absolvoval půlhodinovou masáž a vrátil se na závodní ovál již za světla. Během hodiny ovšem zase nastoupilo vedro, většina závodníků už dost pauzovala, tak jsem usoudil, že už závodění bylo dost a nebudu riskovat zbytek dovolené v posteli, tak už jsem jen občas prošel nějaký ten okruh, abych zůstal v závodě a byl klasifikován, takže celkový výkon za 24hodin byl pak "jenom" 120km. Přesto to k mé plné spokojenosti stačilo na 8.místo z 16 startujících.

A co bylo pro mne nejdůležitější - to moje bolavé koleno to vydrželo!!! Šetřil jsem ho, jak jsem mohl, hlavně z kopců, ale to brždění a dosti rozbitý povrch silnic mělo zase za následek dosti rozbitá chodidla... No už se zase těším na další ...

7.12.2008